

Öznur Çokcanlı

LEONARDO DA VINCI

Öznur Çokcanlı

93'te doğduğundan beri Beşiktaşlı. Ailesinin memuriyetinden dolayı Manisa ve Zonguldak'ta, eğitim hayatından dolayı Ankara'da güzel günler geçirdi. Türk Dili Edebiyatı bölümünden sonra çocuklara duyduğu ilgi onu Okul Öncesi Öğretmenliği lisansı yapmaya yönlendirdi. Ayrıca hikâyeleştirme, yaratıcı drama, müzik, permakültür, ekolojik okuryazarlık gibi çeşitli alanlarda eğitimler aldı.

Çocuk ve Gençlik Kitapları editörü olarak 350'yi aşkın kitabın okuyucusuyla buluşmasını sağladı. Tozkoparan İskender Kurt Kapanı, Simurg Ateşi, Çöl Aslanı ve Bir Efsanenin Doğuşu kitaplarının proje koordinatörlüğünü yaptı. Çeşitli dergilerde öyküleri yayınlandı.

Çocuk kitaplarının seslendirilmesi projeleri ve uluslararası organizasyonlarda masal anlatımı etkinliklerinde yer aldı. Çocuk edebiyatı alanında akademik çalışmalar yaptı. Hikâye kategorisinde tasarladığı materyallerle ödüle layık görüldü.

TRT1 ve TRT EBA kanallarında toplam 101 bölüm yayınlanan Uzaktan Erişim yarışması ve yine TRT1'de 200 bölüm yayınlanan Fazlası Zarar programlarının editörlüklerini yaparak milyonlarca izleyiciye ulaşma fırsatı buldu.

Dramasal ve Montessori sınıf öğretmeniliği yapmanın yanı sıra farklı seviyedeki öğrenciler için destek eğitimi vermektedir. Sosyal medyada Süt Kurabiye Kitap markası ile çocuklar için özel içerikler üretmekte, yine aynı marka altında yaratıcı yazarlık, yaratıcı drama ve kitapla bütünleştirilmiş etkinlik atölyelerini düzenlemektedir.

Yeni Dünya Takımı Kimdir?

Ela: Yeni Dünya Takımı'nın lideridir. Bir nevi **ENTER** tuşudur. Kararları onaylar ve işlerin sorunsuz bir şekilde ilerlemesini sağlar. Profesör Fatin'in en gözde öğrencisidir. Çözüm odaklıdır. İnsan ilişkilerinde başarılıdır. Konuşurken bol bol deyim ve atasözü kullanır.

Umut: Yeni Dünya Takımı'nın **SPACE** tuşudur. İhtiyaç hâlinde herkesin ara verip nefes almasını sağlar ve yeni fikirlere yer açar. Her şeyi espiye vurmaya çalışır. Dikkati çabuk dağılır. Yemek yemeye bayılır. Yanlış anlamaya müsaittir. Arkadaşlarına hep destek, tam destektir.

Başak: Yeni Dünya Takımı'nın **CTRL** tuşudur. Herkesi sıkı bir şekilde denetler ve onun olmadığı yerde işler karışabilir. Düzensizliğe tahammül edemez. Planlı çalışmayı sever. Olaylara gerçekçi baktığı için her zaman eleştirecek bir şey bulur.

Alper: Yeni Dünya Takımı'nın TAB tuşudur. Takım içinde iletişimi destekler ve farklı bölümler arasında geçiş yapar. Kodlamada oldukça yeteneklidir. Genellikle ciddiyetini korur. Belgesel izler, ansiklopedi kurcalar, araştırma yapar. Tam bir bilgi bankasıdır.

Cansu: Yeni Dünya Takımı'nın F5 tuşudur. Bu unvanı, Alper'den devralmıştır çünkü takıma en son o katılmıştır. Üç cümlesinden biri 'tatlım' hitabıyla başlayan pek tatlı bir kızdır. Biraz hırslı, biraz da süslüdür. Takıma yeni bir enerji ve farklı bir bakış açısı getirmiştir.

Profesör Fatin: Enerjik, esprili ve sıra dışı bir profesördür. Yapay zekâ üzerine çalışmalar yapmaktadır. Geçmişin büyük bilim insanlarının düşünme yöntemlerini, yapay zekâyâ aktarıp yarım kalan işlerini dünyanın iyiliği için kullanmalarını hayal etmektedir. Yeni Dünya Takımı'nı bu projede görevlendirmiştir. Çünkü biliyordur ki geleceğin büyük keşifleri, çocukların hayallerinde gizlidir.

BİT Projesi Nedir?

Profesör Fatin geçmişin büyük zihinlerini, yapay zekâya aktarmak üzerine oluşturduğu projeye BİT Projesi ismini vermiştir.

Bit, ikili rakam anlamına gelen 'binary digit' kelimelerinin kısaltmasıdır. Kodlamanın temeli 0-1 rakamlarından oluşur. Veri depolama ve transferlerinde ise bit en küçük dosya birimidir.

Profesör de "Zekânın Başını Kaşıyan Bilimsel Mucize: BİT!" diyerek kelime oyunu yapmaya bayılır.

BİT Projesi ve Yeni Dünya Takımı

Ela kodlama alanında özel eğitim alan çocuklardan biridir. İki sene önce Profesör'ün oluşturduğu Yeni Dünya Takımına dâhil olmuştur. Takım arkadaşları Başak ve Umut'la birlikte çok sayıda başarıya imza atmıştır.

Yeni Dünya Takımının dâhil olacağı son proje, Profesör'ün BİT adını verdiği bir

projedir. Profesör Fatin'in "*Dünyayı de-
ğiřtiren dâhiler, günümüzdeki imkân-
larla kim bilir daha neler başarılırdı?*"
düşüncesi ile başlattığı BİT Projesi'nde
kendisine Yeni Dünya Takımı eşlik ede-
cektir.

Çünkü onun düşüncesine göre insan-
lık tarihindeki büyük zihinlerin işleyişi-
ni anlamak, onların düşünme tarzlarını
keşfetmek; geleceğin büyük zihinlerine
rehberlik sağlayabilir.

Profesör Fatin, büyük emekler sonucu
hologramlar meydana getirebilen bir ya-
pay zekâ oluşturmuştur. Profesör, bilim
insanlarının keşiflerini inceleyerek, bu
çalışmaları ve bu çalışmaların sonuçları-
na dayalı tüm verileri yapay zekâyâ en-
tegre etmiştir.

Yeni Dünya Takımı ise bilim insanla-
rının hayatlarını araştıracak ve araştır-
ma verilerini sabitleyerek yapay zekâyâ
entegre edecektir. Bu sayede geçmişin
büyük zihinleri, yarım kalan işlerini ta-
mamlayabileceklerdir.

1. Bölüm

Küçük Dedektif

Sizin de evinizin yakınında inşaat çalışması var mı? Evet dediğinizi duyar gibiyim. Çünkü adım-başı, yenilenen binalar var. Bu durum, inşaat çalışmalarını izlemeyi çok seven yaşlılar için keyifli olsa da benim için keyif kaçırıcı. Şantiyelerden gelen hilti sesleriyle hafriyat taşıyan kamyonların sesleri birbirine karışıyor. Bu da başımı ağrıtıyor.

Umarım hafriyat kelimesini, "harfiyat" diye söyleyenlerden değilsinizdir. Bizim Umut hâlâ "harfiyat" diyor da... İkinci sınıftayken şantiyeye, alan gezisine gitmiştik. O gün yanlış telaffuz etti, öyle de devam ediyor. Aslında bilmediğinden değil, **dili alışmış** bir kere.

Umut demişken geçen gün nasıl **dili dolaştı**, size onu anlatayım. Umut, ara tatilin hemen başında yurt dışına çıkmış ve birkaç gün önce dönmüştü. Hatta döner dönmez, bizi ziyaret edip sonrasında eve geçmişti. Ertesi gün onu aradım ve aramızda tuhaf bir konuşma gerçekleşti.

“Şükran Hoca'nın verdiği ödev var ya...” dememle Umut'un “Ben de seni onun için aradım.” demesi bir oldu.

“İyi de sen, beni aramadın ki ben, seni aradım.” dedim. Ama Umut, “Aynen, onun için aradım.” diye üsteledi.

“Hayda! Umut, ne diyorsun? Yoksa sen hâlâ uyuyor musun?” dedim. Umut garip cümleler kurunca jet yorgunluğunun devam ettiğini anladım. ‘Söyleyenden dinleyen arif gerek.’ demişler. Uzatmanın âlemi yoktu, telefonu kapattım.

Cumartesi günü bu defa Umut, beni aradı. Aramızda geçen bu ilginç konuşmayı, ona hatırlattım. Hatırlatmaya çalıştım demek daha doğru olur çünkü hatırlamadı. Ama anlattıklarım katıla katıla güldü. Sonra da, “Ben bunu anımsamıyorum ama sen yarın bize geleceğini anımsıyorsun, değil mi Ela?” dedi.

Yeni Dünya Takımı, ilk defa beş kişi olarak Umutlarda buluşacaktık. Başlangıçta ben, Başak ve Umut'tan oluşan üç kişilik bir takımdık. Yapay zekâ ve kodlama alanlarındaki çalışmalarıyla tanınmış Profesör Fatin'in liderliğinde çalışıyorduk. Profesör'ün yeni projesi, BİT'e dâhil olmamızla birlikte takıma Alper de katılmıştı.

Bu kodlama projesinde, insanlık için dönüm noktaları olarak nitelendirilebilecek keşifleri yapan bilim insanlarının hayatlarını araştırıyor; geçmişin bu büyük zihinlerini, yapay zekâyâ kodluyorduk. Bu sayede, büyük zihinler keşiflerine devam edebileceklerdi.

Projeye, hız kesmeden ara tatilde de devam ettik. Umut'un yokluğunda zorlanmayalım diye Profesör Fatin, takıma Cansu'yu dâhil etmişti. Gerçi Umut, yokluğunu hiç belli etmemişti. Aramalar, mesajlar, e-postalar.. Gezdiği yerler hakkında epey bir bilgi sahibi olmuştuk. Pazar günü için bizi davet ederken anlatacak çok şeyi olduğunu söylemişti. Kesin şehrin tarihçesini anlatacak! Bir o kaldı çünkü...

Babam beni Umutlara bıraktığında, Alper ve Cansu'nun benden önce geldiklerini gördüm. Her yere tam zamanında gelen Başak yoktu. Olmadığını görmeme rağmen, sormadan edemedim:

“Başak, yok mu?”

Sizin de dikkatinizi çekt mi bilmiyorum ama biz, bir şeyin olup olmadığını görsek bile mutlaka sorarız. Hatta ben bazen **“Yok!”** cevabını aldığım da **“Hiç mi yok?”** diye yeni bir soru sorarım.

Umut, "Gördüğün gibi daha doğrusu görmediğin gibi yok!" diyerek kıkırdadı.

"İlginç! Başak ve geç kalmak..." dediğimde Cansu, yarım bir gülüşle sözü mü kesti. "Tatlım, abartıyorsun! Sadece 20 dakika gecikti. Üstelik buluşma saati net değildi. Bu durumda gecikmiş sayamayız." dedi.

Alper, "Başak'tan bahsediyoruz. 12 'gibi' demiş olsak bile garantici olduğundan 12'ye on kala gelmesi gerekirdi." dedi.

Aynen öyle! Kol saatine bağımlı yaşayan Başak, geç kalmıştı. **'Fırsat her vakit ele geçmez.'** Ayar çekmek nasıl oluyormuş bakalım? **Taşı gediğine koyma** vakti.

Gülerek, "Başak geldiğinde saatimi gösterip 'Nerede kaldın?' diyeceğim. Diyeceğim diyorum da yine saat takmamışım. Bana saat verir misin Umut?" dedim.

Artık saati kontrol etmek istediğimizde telefondan bakıyoruz. Kol saatleri, aksesuar olarak kullanılır oldu. Çok fazla aksesuar kullanmadığım için takmayı unutuyorum.

Cansu, "Dediğiniz doğruysa önce bir Başak'a ulaşmaya ne dersiniz? Ters bir durum olmasın." dedi.

O sırada odaya giren Leyla Teyze, "Meraklanmayın, Başak'ın annesi aradı. Birazdan burada olacaklar." dedi.

Leyla Teyze, çok tatlı biriydi. İlk defa tanıştığı hâlde Cansu, onunla koyu bir muhabbete başladı. Sanırsınız, yıllardır tanışıyorlar. Cansu'nun ortam uyum hızı, bukalemunun adaptasyonuyla **boy ölçüşür.**

Zilin çalmasıyla kapıyı açmaya koştum. Umut, bana saat vermemişti ama olsun kolumu işaret ederdim. Bu, evrensel bir hareket ne de olsa.

Kapıyı açtığımda Başak, elinden zorla tuttuğu kardeşini göstererek "**Sürpriz misafir! Annemin işi çıktı.**" dedi. Leyla Teyze'nin neden çoğul ekiyle konuştuğunu şimdi anlamıştım.

Burak, ablasının elini bırakmasını fırsat bilip evi turlamaya başladı. Başak, "**Burak! Nereye? Ellerini yıka önce!**" diye arkasından koşturuyordu. En iyisi bugün Başak'ın üstüne gitmemeli, çok gergin görünüyor.

Cansu, "Seni çok iyi anlıyorum tatlım! Benim kardeşim de böyle." diye seslendi.

Umut, "Sahi siz kaç kardeşsiniz?" diye sorunca Cansu, "**Bir abim, bir de erkek kardeşim var. Anlayacağın beni kaleye geçiriyorlar.**" diyerek kahkaha attı.

Cansu, âlem kızdı doğrusu. Bu sözleriyle bizi çok güldürdü.

Leyla Teyze, duruma el koydu ve Burak'ı 'Küçük Şef' ilan etti. "Masaya koyacağımız tabakları sen seçmek ister misin?" diyerek sürpriz misafiri mutfağa götürdü.

Başak, "Umut, madem anlatacak çok şeyin var bir an önce başla istersen. Küçük Şef, Küçük Sabotajcı olarak geri dönebilir." dedi.

Alper, "Gezerken attığın her adıma karşılık, bir mesaj göndermiştin. Daha ne anlatacaksın merak ediyorum doğrusu." dedi Umut'a takılarak.

"Yale Üniversitesi'nin tarihçesi, mimarisi, maskotu... Bunlardan bahsedecek olabilir." dedim ben de gülerek.

Umut ciddi ciddi, "Aa! Bak bunları unutmuştum. Maskotu bulldog, adı da Yakışıklı Dan. Mavi renk forma giydiriyorlar ve..." diye anlatırken durdu ve güldü. "Şaka şaka! Bunları anlatmayacağım. Tabii aranızda merak eden varsa anlatırım."

Cansu'nun merak ettiği başka bir konu vardı. "Ablan Yale Üniversitesi'nde hangi bölümde okuyor?" diye sordu.

Umut, "Biyomedikal Mühendisliğinde burslu olarak okuyor." dedi. "Yeri gelmişken hediyelerinizi vereyim."

Hep bir ağızdan, "Ya ne gerek vardı?" desek de merakla paketleri açmaya başladık. Umut'un kendisine hediye almasını beklemediği için içimizde en çok tepki veren Cansu olmuştu. "Ya! Bana da mı aldın? Nasıl teşekkür etsem bilemedim." dedi.

"Çam sakızı, çoban armağanı." diyen Umut, bizden daha mutlu görünüyordu. Umut'a takılmak için sorduğum maskot sorusu, meğer pek yerinde olmuş. Hepimize, Yakışıklı Dan'in yer aldığı anahtarlıklar almıştı.

Leyla Teyze ve Burak, bizi masaya davet ettiler. Biz yerlerimizi alırken Umut, gezi fotoğraflarını ekrana yansıttı. Burak '**Küçük Şef**' olmaktan sıkılmış, '**Küçük Dedektif**' olmuştu. "Burası neresi? Bu ne? Bu kim?" gibi sorular soruyordu. Son sorduğu soru ise bir garipti: "Senin ablan dişlerini fırçalıyor mu?"

Umut, "Neden ki? Dişinde maydanoz falan mı kalmış?" dedi. Ekrandaki fotoğrafı yakınlaştırıp incelemeye başladı.

Başak, "Burak, ne diyorsun sen yine?" deyince Burak, "Ama abla, diş fırçası yok..." dedi.

Burak, banyodaki diş fırçalarını sayıp böyle bir çıkarım yapmıştı. Bu yaşta, bu analiz becerisi takdire şayandı doğrusu.

Burak'ın her fotoğrafta soracak bir şeyler bulması, sürekli konuşması Başak'ı biraz germişti. **Diken üstünde oturuyor** gibiydi. Oysa onun sorularıyla biz çok daha fazla eğleniyorduk.

Detaylı gezi anlatımı sona erdiğinde, **ayaklarıma kara sular inmiş** gibi hissediyordum. Neticede Umut'un bir haftada gezdiği yerleri, bir saatte gezmiştik.

Umut'a her şey için teşekkür ederken Alper'in gözü, üst üste yığılmış kutu oyunlarına takıldı. "Burada bir hazine var resmen!" dedi.

Umut, "Övünmek gibi olmasın, ne ararsan orada! Gelin birini seçip oynayalım." dedi. Sonra da Burak'a döndü. "Seninle ikimiz bir olalım. Maşallah, gözünden bir şey kaçmıyor."

2. Bölüm

Tilkinin Dönüp Dolaşacağı Yer

On beş günlük ara, herkese iyi gelmiş görünüyordu. Keyifler yerindeydi. Birbirimizi özlediğimiz kadar, dersleri de özlemiştik. Tamam... Belki de herkes, dersleri benim kadar özlememiş olabilir.

Ama benim gibi hisseden biri daha vardı. Pazar günü kardeşinin yanında **yay gibi** olan Başak'ın **gözlerinin içi gülüyordu**. Rutine dönmek en çok onu sevindirmişti. Zaten aramızda ismini en iyi yansıtan Başak'tı. Ekinlerden bahsediyorum sanmayın, Başak Burcu'ndan bahsediyorum. Düzenli olmak, onun göbek adıydı.

Çevrim içi görüşmeler sayesinde herkes bir şekilde bağlantıda kalmıştı. Bu kadar yoğun iletişime rağmen, okulda hâlâ yapışık ikiz gibi gezenler vardı. Anlatacak ne buluyorlardı, doğrusu çok merak ediyorum.

Gerçi Umut da anlatmalara doyamıyordu. Tatil maceralarını, sınıftakilere ballandıra ballandıra anlatıyordu. Demek ki hızını kesememişiz.